

udkastet indeholdt, som egentlig er: en Bane til Klampenborg med eventuel Forlængelse til Helsingør. Der udtales i Motiverne om Banen til Klampenborg, at den ikke er af nogen kommerciel Vigtighed, og at det ikke fra dette Standpunkt kan være Staten af sær Vigtighed at faae den istand, men Vægten er hovedsagelig lagt paa en eventuel Forlængelse til Helsingør, for hvilket den høitagtede Minister ogsaa talte under den foregaaende Sag, og hvilken han udmalede med saa skjønne Farver, at jeg ikke kan Andet end være ham Tak skyldig for den Fremstilling, han gav af Nyhten, som en Bane til Helsingør vilde medføre. Jeg troer imidlertid, at den Bane, her er foreslaaet, og som ikke er en Bane til Helsingør, vil træde hæmmende i Veien for Anlægget af en saadan Bane, thi man seer, at det kun er Directionen for den sjællandske Jernbane om at gjøre at faae en Jernbane til Klampenborg, men at derimod den helsingørskke Bane er et Paalæg, der senere er kommet til, og som man har villet heste til det første Stykke. Men nu er Spørgsmaalet: hvorledes har man paalagt dem at fuldende denne Bane? I Lovudkastet staaer, at Jernbaneselskabet skal see til i Løbet af 5 Aar at kunne udføre Banen til Helsingør; men naar det ikke kan udføre Banen til Helsingør i Løbet af disse 5 Aar, skal Regjeringen være berettiget til at overtage Strækningen mellem Kjøbenhavn og Klampenborg. Men Jernbaneselskabet har Retten til Anlægget i 5 Aar, og efter Lovudkastet synes det, som om alle Andre i dette Tidrum ere afskaarne fra Anlægget af en Bane til Helsingør. Staten stiller sig her i et dobbelt Forhold, idet der fremsættes to Alternativer. Det første Alternativ er, at det sjællandske Jernbaneselskab danner et eget Actieselskab, som skulde drive Banen uden Tilskud fra Staten og uden Optagelse af Prioritetslaan eller deslige, og som da, naar de 5 Aar vare forløbne og det ikke havde seet sig istand til indtil den Tid at udføre Baneanlægget til Helsingør, skulde overdrage Klampenborg-Banen til Staten for 25 Gange det Beløb af Udbyttet, som var udkommet i Gjennemsnit i disse 5 Aar. Men Jernbaneselskabet har antaget, at dette Banestykke omtrent vilde give $6\frac{1}{2}$ pCt. i aarligt Udbytte, og hvis vi blive staaende ved, at

dette er rigtigt, vil Staten om 5 Aar komme til, fordi Jernbaneselskabet ikke har kunnet udføre Banen til Helsingør, at betale det 162 Rd. 3 Mk. for hvert 100 Rd., det har udlagt. Man kan rigtig nok hertil sige: ja, det kan Staten jo staae sig ved, naar den kommer i Besiddelse af en saa rentabel Bane; men jeg vil dog spørge: om den, der vil anlægge en Bane til Helsingør, ikke maa paaregne det Stykke, som antages forholdsvis at betale sig bedre end den øvrige Bane, og om ikke det allerede fuldendte og af Staten overtagne Banestykke vil træde hæmmende i Veien for Fortsættelsen af Banen til Helsingør? Men skulde det derimod vise sig, at denne Strækning ikke svarer til Forventningen, skulde den ikke give et Udbytte af $6\frac{1}{2}$ pCt., men maaskee ikkun $2\frac{1}{2}$ pCt., da vil ogsaa dette være meget hæmmende for Dannelsen af et Actieselskab for den fortsatte Bane til Helsingør, naar Folk see, at den første Deel giver et saa daarligt Udbytte. Derfor, hvad enten Banestykket fra Kjøbenhavn til Klampenborg giver $6\frac{1}{2}$ pCt. eller et ringere Udbytte, trøder jeg, at i begge Tilfælde vilde dets Løsrivelse fra den hele Bane være uheldig for Forlængelsen til Helsingør, og et Actieselskab vil ikke let danne sig, tilmed naar der stilles den Forpligtelse, efter 25 Aars Forløb at overlade Staten Banen, naar dette fordres. Dette er det første Alternativ. — Det andet er, at det sjællandske Jernbaneselskab skaffer Penge tilveie ved et Prioritetslaan i den Kjøbenhavn-Forløbske Bane, der omtrent vil beløbe sig til 1 Million Rigsdaler; — men nu maa man erindre, at i det Næblik, Staten tillader et Jernbaneselskab, hvis Bane den har garanteret med 4 pCt., at optage et saadant Laan, da er det det Samme, som om Staten garanterer 40,000 Rd. aarlig; thi i det Tilfælde, at Banen ikke svarer Regning, maa Staten træde til med det Bidrag, der udfordres for at supplere denne Sum, — og alt saa garanterer Staten under den her nævnte Eventualitet 40,000 Rd. aarligt for at faae en Bane istand til Klampenborg. Men hvorfor vil Staten garantere denne Bane? Der er to Grunde angivne i Motiverne; den ene er den, at naar, som man mener, denne vil give $6\frac{1}{2}$ pCt., vil Staten deraf kunne tage de $2\frac{1}{2}$ pCt.